

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cisnădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 9 Iulie st. v.

Pe la finele lunii trecute, în ajunul încheierii anului școlar, am fost arătat la acest loc asupra greutăților ce le întâmpină tinerii noștri la alegerea carierei lor. Am fost arătat în special, cât este de greu unui părinte între actualule împregiurări a destina pe fiul sau pentru o anumită carieră, care să fie potrivită și cu facultățile și cu înclinațiile aceluia. Și am spus-o și pentru-ace. Anume, pentru-că funcțiunile de stat pentru noi Români sunt aproape toate închise și, dacă și unul ori altul intră cu mare greutate într-o asemenea funcțiune, numai cu anevoe poate acolo înainta, pentru-că sunt alții, fiii „națiunii“, care trebuie necondiționat mulțumiți. Și așa pentru noi nu au rămas decât acelea cariere puține, care nu atrăgă de loc sau numai în parte dela discrețiunea guvernului unguresc.

Atunci nu ne-am mai oprit la carierele acestea și nici nu le-am mai indicat, fiindcă scopul articolului era, de a îndemna pe preoții, învățătorii și plugarii noștri mai cu dare de mână a-și da băieții la meserii, prin ceea-ce ni s'ar crea o clasă mijlocie bine situată și independentă.

Printr'un ciclu de articoli, un amic al țării noastre a atras ădile acestea atențiunea publicului romând asupra carierei militare, recomandând părinților a-și trimite copiii mai ales în școlile de cadeți. Motivele, de care a fost condus scriitorul acelor articoli, încă sunt în cea mai mare parte a se căuta în împregiurările, în care trăim noi în aceasta patrie.

Și nu mai încapă îndoială, că, dacă luăm în revistă puținele cariere, care nu sunt de loc sau numai în parte atrăgătoare de guvernul unguresc, cariera militară este cea mai recomandabilă și poate-că unica, unde naționalitatea, confesiunea și înrudirea nu se iau de loc în considerare și unde înaintarea se face după anumite norme pentru toți deopotrivă.

Afară de aceea pozițiunea unui oficer în armată este foarte onorifică și relativ destul de bine dotată. Pe când un elev din școala de cadeți, cu o pregătire de patru, cel mult șase clase

gimnasiale ori reale și prelungă cheltueli foarte modeste, devine oficer în etate de abia douăzeci-și-doi de ani cu un venit anual de aproape o mie floreni, pe atunci un tiner, care a absolvat gimnasiul și a studiat fie medicina, fie drepturile, tehnica ori alte ramuri cu cheltueli enorme, aproape nesuportabile pentru părinți, de multe-ori nici în vîrstă de treizeci de ani nu ajunge la poziția și venitele ce le are un sublocotenent în armată.

Pentru tineri deci, care au absolvat gimnasiul inferior sau o altă școală coordonată și ai căror părinți nu mai sînt în stare a se îngrijii și mai departe de educarea lor sau nu au prospecte pentru de a-i pute trimite pe la academie și universități, ca să se pregătească pentru alte cariere, se recomandă îndeosebi îmbrățișarea carierei militare.

Mai sînt apoi și alte considerațe, care pledează pentru îmbrățișarea acestei cariere. E o datorință românească a ne îngrijii, ca numărul oficerilor români în armata noastră să corespundă pe cât numai se poate contingentului de soldați, pe care îl dăm noi. E de prisos a mai arăta, cu câte greutate și împreună instrucțiunea soldaților și cât de desavantajos este din punct de vedere tactic pentru armată însași, dacă oficerul nu înțelege limba soldaților.

De aceea administrația armatei s'a și îngrijit în toate timpurile, ca oficerii să se împărțescă, pe cât numai se poate, pe la acelea regimente, a căror limbă o cunosc, și așa vedem, că și oficerii români, mulți-puțini câți îi avem până acum, servesc aproape fără excepțiune în regimente românești.

Credem, că ne împlinim deci și noi o datorință patriotică și românească, dacă le ădicem fraților noștri români să pășească cât de mulți pe cariera militară. Mai ales intrarea în școala de cadeți de aici din Sibiu se face pentru anul școlastic viitor foarte favorabilă. Pentru acest an sînt anume 45 locuri goale și, după-cât sîntem informați, până acum abia s'au însinuat 15—20 concurenți, cu toate-că termenul însinuării expiră cu 25 l. c. n. Față cu anii precedenți, când numărul concurenților nu-

mai arare-ori era sub o sută, acest număr e foarte mic și se aude, că direcțiunea școlalei de cadeți va lua în estan în considerare și însinuările, care vor intra după expirarea acestui termen.

Să ne folosim de ocaziunea aceasta și să ne lăsăm, ca din lipsa numărului receat școala de cadeți din Sibiu, unica școală militară din Ardeal, să se umple cu elemente străine, ca elevi aduși de prin Boemia, Croația etc., când noi avem o lipsă atât de mare de oficeri români, care cunosc limba și însușirile feciorilor noștri!

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 10 Iulie st. v.

Foaia oficială a armatei, „Armeeverordnungsblatt“, publică un autograf al Maiestății Sale, prin care generalul de artilerie baron Kuhn este dispensat dela comanda corpului de armată și pus în disponibilitate. Drept motivare a acestei măsuri se aduce împregiurarea, că deplina pregătire a armatei împărătesci face de lipsă ocuparea aceluia post prin altcineva.

Atât faptul acestei dispensări, cât și forma, în care a urmat, au produs o mare surprindere în cele mai largi cercuri. Se știe, că baronul de Kuhn, care a fost odinioară și ministru de război, este unul dintre cei mai distinși generali ai armatei austriece și numai puțini sînt, care au servit cu aceeași distincțiune pe câmpul de luptă și în cele mai grele și importante funcțiuni în timp de pace. Cu toate acestea dispensării ce a urmat nu e a se atribui de loc vre-un caracter politic și nu se poate privi nici de o disgrăție a Maiestății Sale. Generalul Kuhn a trecut de 72 de ani și a servit 50 de ani. Era timpul suprem, ca însuși să se retragă și să facă loc altei puteri mai tinere. Se ădice, că în multe rënduri 'i-s'a dat să înțeleagă aceasta, dar' ambiția militară nu 'l-a putut nici odată determina a-și cere pensionarea. Despre el există povestea, că întălnindu-se odată cu Arhiducele Albrecht, acesta 'i-ar fi ăcis: „Ai îmbătrănit rău Excelență!“ La ceea-ce Kuhn ar fi răspuns: „Noi amândoi, Alteță, nu îmbătrănim nici odată!“ „Budapester Korrespondenz“ primesce de altmintreala din Viena împărtășirea, că prin punerea lui în disponibilitate nu s'a făcut altceva decât, că s'a ținut cont de vechia lui dorință, de a se pute de-

dica odată în liniște intensivelor lui lucrări literare și științifice.

Atențiunea întregii lumi politice e acum îndreptată asupra Nordului, unde împăratul Germaniei se întâlnește cu împăratul tuturor Rușilor. Nimeni nu se mai îndoiesce de marea importanță politică a acestui eveniment și toți așteaptă dela el, s'ar pute ădice, mai mult decât mai puțin. „Kreuzzeitung“ din Berlin crede, că prin întrevăderea aceasta pacea e asigurată pe mai mulți ani. În Paris însă oamenii se tem de pretențiunile umiltoare, ce se vor forma în curând față cu Franția. Și în acestea temeri Francezii vor fi poate întârșiți și prin un articol al țării „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“, care declară scurt și precis, că familiile oficerilor francezi activi n'au ce căuta în Alsația-Lotaringia și n'au să se rețină acolo; tot scopul măsurilor relative la pasapoarte nu este altul, decât tocmai de a rupe cu deservirșire legăturile sociale și comerciale dintre Franția și Alsația-Lotaringia, după-ce s'a constatat deja, că Francezii au abusat în mod neinter-național de acestea relațiuni.

Despre celelalte scopuri ale întrevăderii celor doi monarhi, un corespondent berlinez al țării „Magdeburger Zeitung“ arată asupra împregiurării, că pe împăratul german îl însoțesc și consilierul intim de legațiune dl de Kiderlen-Wächter, care e totodată și șeful biroului de cifre secret în oficiul de externe. Participarea acestui funcționar se explică într'acolo, că cestiunea orientală va juca un rol însemnat cu prilegiul discuțiunilor politice ce vor avé loc între ambii împărați.

Din Belgrad se depeșează, că împărtășirile foilor despre memorialul regelui Milan sînt lipsite de orice temeiu. — Competența sinodului în afacerile matrimoniale ale casei regesci e de a se căuta în motive istorice și canonice.

Camera italiană s'a amănat și numai în Noemvrie se va întruni din nou. Înainte de amănare însă e votat proiectul de lege despre reforma comunală și provincială.

Din Roma se depeșează, că Vaticanul își dă toată șilinta, de a împedea o călătorie a împăratului Wilhelm la Roma. „Italia“ ădice, că nunțul Galimberti este însărcinat a iniția pașii de lipsă în aceasta privință.

Situațiunea Englezilor în Africa de Sud începe a deveni neliniștitoare. La început se crezuse, că

este vorba de o simplă campanie de brigandaj zuluși și de Boeri, fracționari care s'au adunat pentru a fura vite de pe teritoriul coloniilor engleze Natal și Cap. Astăzi însă, după rapoartele telegrafate la Londra de sir Allan Have-lock, guvernatorul din Natal, se pare, că este vorba de o mișcare generală a Zulușilor, avînd în capul lor pe Dinizil, fiul răposatului Cettwayo, care ar voi să reconstitue în paguba Englezilor vechile state ale tatălui seu.

După o declarațiune ministerială, făcută acum câteva ădile în parlamentul englez de lordul Knutsford, guvernul englez a avut asigurări foarte pacifice din partea guvernului Transvaalului. Aceasta ădice, că nu este de convenență cu Zulușii. În mod oficial menține o atitudine dintre cele mai corecte. Dar' aceasta nu împedecă, ca o mulțime de Boeri dela fruntăria să profite de rescularea Zulușilor pentru a-și satisface ura lor de rasă în contra elementului englez din Africa de Sud, unindu-se cu trupele lui Dinizil.

La Londra cercurile conducătoare sînt atât de mișcate de aceasta situațiune și de urmările, la care poate să deie nascere, încât s'au luat măsuri energice pentru a se face față tuturor eventualităților. Guvernul a dat ordin de a trimite în Arica de Sud pentru întărirea armatei din Natal, care este foarte slabă, unul din regimentele garnisoanelor engleze din Egipt. A slăbi efectivul trupelor engleze din valea Nilului în momentul, când delegatul turcesc Muktar-pașa este acusat, că face intrigi pentru a distruge influența Engliterei prelungă Kedivil, este cu adevărat o măsură îndestul de gravă și din care se poate concluda, că guvernul englez se teme de grave complicațiuni în Africa austrială, care pot să compromită siguranța posesiunilor sale.

„Janicism modern“.

„Agramer Tagblatt“, în Nr. 164 dela 18 l. c., publică sub acest titlu următorul prim-articol:

Cinci sute de ani sînt trecuți, de când mândria și fanatismul Osmanilor au dat preste ideea barbară a batalioanelor de Janicieri, de când în numele lui Allah erau smulși copiii creștini, tot unul câte unul, din brațele mameilor, pentru-ca să-i învețe cum să implănte spada plini de ură în contra acelor, care 'i-au născut. Și cinci sute de ani n'au fost de ajuns, ca omenimea să fie cuprinsă de scărba în fața unei astfel de nelegiurii tirane, n'au fost de ajuns, ca în indignațiunea morală să simță fiori la repetirea aceluia. Cinci sute

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Revista literară.

XV.

Poesia (!) lui Sion despre limba românească nu se va fi cetit și cântat nicăiri mai mult decât în Ardeal; un țiar literar o rețipărește și astăzi pe coperta sa tot la patru-spredece ădile, ca motto. Și în adevăr noi și credem, că ne vorbim și scriem corect limba; o polemică, purtată acum câțiva ani cu tinerii ce au sərbătorit în Viena „direcțiunea nouă“, ne-a dovedit, că aceasta credință viețuesce și în creeri mai superiori. Asta-i credință; adevărul este, că față cu procesul de închegare al limbii literare, pornit de cei de dincolo, noi am luat rolul unor îndărătici provinciali și am voit să grăim o limbă, care nu-'și avea în popor rădăcinile sale și astfel nu putea să aibă nici traiu. Traiu n'a avut. O seamă de cuvinte ce le mai vorbesc ori le mai scriu unii și care s'au surdit în circulație prin influența scrierilor eruditiți canonic dela Blaj, dar' mai ales prin o parte din instrucțiunea noastră, nu puteau avé viitor. Nu pentru lumea cea mare, nici pentru literații ce aveau să se înțeleagă cu ea, ci pentru știința filologiei au valoare scrierile răposatului canonic. Ucenicii lui, care află cu cale să mai exagereze și astăzi aplicarea principiilor lui, ar trebui să-și aducă aminte, că fiecare sistem

greșit cade mai sigur și mai repede prin consecuențele sale...*)

Dar' ađi scriem și noi mai altfel, ca cei de dincolo și scrierea aceasta cuprinde tot mai mult pămînt. Cei mai mulți ne-am însușit ori copiat graiul scriitorilor de dincolo, tocmai cum ne sfătuia odată și Lăpădat: „Noi cești de dincoace sîntem cam aspri, cam greoi la limbă; trebuie dar' să ne mutăm restul după exemplele celor-ce grăesc și scriu mai bine și mai frumos, dacă vrem să fim cetiți“. O parte așa am făcut, am învățat dela ei. Aceia, care s'au scoborit la popor să studieze, sînt mai puțini și și mai puțini cei-ce au studiat cu folos. Aici găsesc explicarea frumșeții și ușorinții graiului, în care își istorisesc Coșbuc poveștile sale. Să mergi din sat în sat, să întrebi ici ce însemnează cutare cuvînt, să întrebi dincolo, ce însemnează același cuvînt, să întrebi și a treia-oară, să asemeni unimesul explicărilor ce-'ți dă țerantul, să cumperi notele comune ale noțiunilor lui și să dai cuvîntului cuprinsul ce 'i-se cuvine și cât 'i-se cuvine de larg și de lămurit — este o muncă ce nu pricepe ori-cine să o facă, și o fac puțini.

Coșbuc a făcut-o; el are cuvinte pentru ori-ce idee exprimă, nu simți nicăiri, că se opintesc să caute o expresie, cum bagă de seamă, că se opintesc alții. De aici se explică la el și apariția unei sume de cuvinte

*) Între profesorii gimnasiilor gr.-cat încă s'a pronunțat o reacție împotriva acestui sistem, de cățiva ani încoace.

ce numai la dînsul le-am găsit și de multe ori sînt pline de efect în versurile ce le înfrumusețează și le premenesc astfel cu material nou. Dar', lucrând astfel, trebuie să nu uităm, că provincialismele exagerate d. e. rit pentru livade, luncă, crășca pentru crișni, struț pentru buchet ș. a. și apoi particularități fonetice ca: joară pentru jură, su pentru sub, trebe pentru trebuie, și ci pentru scie, ș. a. nu pot găsi loc în limba literară, și mai ales în poezie, nu! Limba noastră populară are o unitate cum nu o au alte limbi; în limba literară trebuie nivelate și particularitățile provinciale ce ce prezentă, și astfel nu se pot admite, tocmai pentru hatrul unității acesteia.

Pentru corectitatea ritmului și a rimeilor — precum și pentru producerea de rime noue — are Coșbuc o deosebită dibăcie și dragoste, și știe să reflecteze adeseori și în sunetele cuvintelor la mersul mai sprintin ori mai întrerupt, mai agitarii mai liniștit al acțiunilor, ce le descrie. Eată, de exemplu, două strofe dintr'o baladă despre Tepeș-Vodă:

Pe Argeș, pe țermur, la vale ca duh
De spaimă, prin noapte și neguri alergă
Turbat un cal, negru ca zarca cea largă,
Prin stuhuri el trece mlădiu ca o vargă
Din stuh.

Și tremură Tepeș și-alergă mereu —
Și vijie vîntul și zuzue valul
Și durdue cerul și bubue malul
Și zăngăne ferul și sforăie calul
Din greu.

Și așa mai departe...

Și în curgerea acestor unde ale graiului seu, figurile vin și se așează, mai pagină de pagină, cum se așează petrele sub undele păraelor — une-ori fiind chiar prea căutate și prea îndrășnețe. Dragostea lui Coșbuc pentru forme corecte înadins am vrut să o accentuez, pentru-că la poezii revistelor noastre observi prea-prea des o neregularitate extremă în ritmuri și nesuferită; am accentuat înadins și figurile lui, pentru-că de lipsa originalității lor asemenea pățimesc poezii acestia. Tocmai de aceea ai și dori să nu mai găsești unele defecte, ce sînt rari însă, d. e. elisiuni ca acestea:

Rupă dintr'un raț de soare,
Pe Lina și o duser' în codru —
Părechi tot câte patru de bivoli îngiugar' ș. a.

Acestea ar fi fost câteva elementare observații, făcute fragmentaric și foiletonic la ce-a publicat Coșbuc până acum. Dacă ar trebui apoi să judeci direcția ce o ia un talent poetic după caracterul ce îl au cele mai multe din scrierile sale, atunci ar trebui să recunoști la Coșbuc o deosebită pornire spre romanticism, spre povestiri, în care numai fantasia lucrează și chipurile sînt ființa poeziei; rațiunea nu se întreabă, de face bine ori face rău fantasia, dacă se prea deștează de realitate. Au și povestirile acestea un fel de realitate, aceea-ce li-o atribuie poporul, când sînt ale poporului; dar' pentru mine și cutare și cutare, ele rămân ce sînt, un simplu joc al fantasiei. Sub haina povestii

nu poți recunoaște până acum nimic ce să fie luat din „palidă realitate“, cum tot Coșbuc grăia despre basm în Atque nos. Un poet tot cu porniri romantice și modern este Englezul Tennyson, dar' la el veđi cum „inima lui romantică stă în luptă cu judecarea-i lămurită, care recunoaște prezentului drepturile sale“ și care e totdeauna conscie, că romantismul 'și-a trăit traiul. De aceea Tennyson își ia une-ori scenerii reale pentru povestirile-i romantice și le leagă astfel de ceva real, istoric...

Dar' am spus despre Coșbuc, că își alege subiecte și din viața cea mai reală, că mai prinde în mici strofe și gîndiri și simțiri de poezie erotică, și am mai spus, că e un poet prea tînăr încă, că unele produceri amintite în revistele acestea sînt produsele anilor de gimnasiu. De aceea nu pot să ădic: aceasta este direcția hotărîită ce o are el. Prorocii nu se mai pot face în veacul nostru. Cu atât mai puțin aș pute să dau o fisionomie literară completă a lui; acestea se fac celor-ce 'și-au încheiat activitatea literară, nu celor-ce sînt la început. Din acestea începuturi însă mie îmi rămăne convingerea, că Coșbuc este un poet ce nu se epuizează în două trei poezii, ci produce mereu.

G. B. Duică,

Femeia.

V'ar dispăce să lăsați un moment la-o parte boulangismul și partidele, pe dl Floquet și pe dl Ferrouillat, pentru a vē sui mai sus și a privi figuri mai mândre?

de ani de muncă culturală s'au dus și astăzi ne vedem puși în fața unui fenomen analog! Precum atunci, în vremuri de mult trecute, așa și astăzi vedem sbirii puterii umblând din casă în casă, pentru-a spre scopurile statului să adune laolaltă marfă omenească, ear' pe urmele lor lasă, ca și atunci, blăstământul celor răniți în inimă și jălurile copiilor nevinovați, cercați de o soartă atât de tristă. Deosebirea, efectuită într'un interval de vreme atât de lung, este numai aceea, că atunci se răpiau copiii creștini slavi în numele atotputernicului Padișah, ca să-i înstrăineze de ai sei, în vreme-ce astăzi aceasta se întâmplă în numele guvernului ungar. Încolo au rămas toate cam aceleași.

Cetitorii noștri vor fi urmărit de sigur cu deosebit interes scrierile ce le-am publicat din timp în timp despre traficul murdar ce se practică de ani de zile cu așa numiții „orfani slovaci“, în vederea auctorităților, ba chiar cu participarea directă a acestora, și de bună seamă au fost luate la cunoștință, nu fără adâncă emoțiune, scenele acelea, sub care s'a pus la cale acest experiment revoltător de transfuziune națională de sânge. Trebuie însă să ne aducem aminte de neîndurarea vânătorilor de sclavi, dacă auzim, din sursele cu totul vrednice de credință ale maritorilor oculari, cum copiii destinați pentru export au fost ascunși de părinții și îngrijitorii lor în păduri și colibi depărtate și apoi trimiși de către gendarmi; cum toate rugămintele mamei nu au putut scuti pe „orfani“ de răpire și cum au fost oprite mamele cu puterea brută, a da copiilor cel din urmă tribut al iubirii lor la despărțire — tocmai așa cum am cerit în tinerete, cuprinsii de compătimire, despre oamenii vrednici de milă ai rasei negre sau cum ne spune istoria despre creșcătoria barbari ai batalioanelor de Ianicieri.

Și toate acestea se întâmplă în ochii unei lumi, care se fălesce cu succesele sale de civilizație, se găsește chiar o presă, care nu rușinează a celebra în faptele acestea un triumf al umanității. Din lipsă și miserie, așa ni-se mîntesc în față, sînt puși copiii în împrejurări priincioase și creșcuți, ca să fie membri folositori ai societății sau cum ține de obicei favorită: „buni Maghiari“. Cum se înfățișează însă mersul și rezultatul acestei curioase acțiuni de umanitate în realitate? Sărmanii băieți sînt dați oare-cum în proprietatea cutărei familii maghiare de țeran, și cel-ce cunoaște gradul de cultură al acestor așa numiți „părinți îngrijitori“ și cel-ce are cunoștință preste tot despre egoismul țerănesc, acela ușor poate să-și zugrăvească soarta a celor nefericite obiecte de operațiune ale umanității maghiare, chiar dacă nu are date autentice despre acelea. Lăsați în grija indiferețismului și a exploatații de țeran, numai Dumneșu poate să-și apere și să-și păzească ca să nu pierdă, sau să se corumpă și să cadă în brațele cerșitoriei și a vișului.

Noi și primim deci de o formă imposibilitate, ca păturile adevărate ale populației maghiare, cercurile, care încă nu și-au jertfit ori-ce sentiment moral molochului politic, să aporbe această uneltire revoltătoare. Căci bietul copil slovac, care e răpit dela vatra părintească, spre a fi transportat spre Alföld, în multe privințe o are mult mai rău ca un Bosnia, care înainte de asta cu vre-o câțiva secolii a fost înrolat în coloanele de ianiceri. Acestea au fost cel puțin trupe turcesci de elită, pentru a căror susținere s'a purtat îndestulă grijă și pe care spiritul mili-

tar le-a scutit de decadența morală. Cine ar pute fi însă să afirme același lucru despre „orfani slovaci“ exportați? Lor, ce e drept, nu li-se pune arma în mână, spre a o întrebuița în contra propriilor lor carne și sânge. Dar' apoi ura, care se nutrește mereu în foile maghiare în contra Slavilor, desprețuirea Slavilor, sînt acestea mai puțin periculoase, mai puțin neuman, decât spiritul de castă de odinioară al ianicerilor? Să ni-se arete așa un tânăr slovac, crescut într-o familie de țeran maghiară, și să auzim, ce pietate și-a păstrat el pentru familia și națiunea sa, da, pentru care sentimente de pietate în general va fi el oare accesibil? Același, care în punctul acesta mai poate să se pună la îndoială, fi aducem aminte rezultatele, care le-au avut repatrierea Ciangailor. În acest scop au stat la dispozițiune mijloace bănești relativ foarte mari; publicul și guvernul au adus pentru aceasta întreprindere jertfe considerabile; au fost mai departe conașionali aceia, de a căror soartă se tracta aici, și cu toate acestea, ce rezultat miserabil a avut acțiunea aceasta! După număr decimați, frânți moralicește și fizicește, aceia în cea mai mare parte s'au refușat în vechia lor patrie, în vreme-ce cei mai mulți dintre aceia, care au rămas aici, trăiesc în miserie de pe o ție pe cealaltă.

De aceea ne adresăm către partea înțeleaptă a populației maghiare cu rugarea urgentă, de a nu mai suferi prostituarea ideii umane ce trebuie neapărat să se privească în acest export de orfani. Acest scandal, care e cu desăvîrșire potrivit a ne face să ne îndoim de valoarea culturii, durează întru adevăr destul, spre a trezi și pe cel mai circumspect din răbdarea și considerarea lui. Dacă națiunea maghiară întru adevăr nu are alte mijloace la dispoziție, spre a-și asigura existența, atunci și așa nu i-se mai poate ajuta, pentru-că acești orfani slovaci, părăsiți în frageda lor vîrstă, sînt la toată întemplantarea mai mult decât o surescenență problematică chiar și atunci, când pronunță cât de bine pe Iános în loc de Iano. De aceea ar fi la loc, ca onoarea națională să se iee cum se cuvine în considerare și să se nu se păteze și mai departe prin răpirea rușinoasă de copii nevîrstnici. Ori-și-care va fi hotărîrea în Ungaria în aceasta privință, noi protestăm solemn în contra înfierării ce se face spiritului timpului. Noi protestăm în contra acestui negoț cu oameni, ca Slovaci și ca cetățenii unui stat, care până acum nu a priceput nimic ce ne-ar îndreptăți a-l șterge din șirul statelor culte.

Monumentul lui Gambetta.

În ziua de 13 Iulie st. n. s'a inaugurat statuia lui Gambetta, ridicată în piața numită *Du Carrousel*.

La aceasta inaugurare au asistat dl Sadi-Carnot, președintele republicii; președintele consiliului de ministrii, ministrii președinții, senatului și camerei, alte personalități politice și o mulțime de lume. Descoperirea statuei fu primită cu strigăte de: „Trăiască republica!“ S'au vedus mai multe coroane la picioarele statuei.

Dl Spuller în numele comitetului de inițiativă a monumentului, după-ce făcîu elogiul lui Gambetta și arătă speranța ce el a lăsat în partidul republican, enară istoria monumentului și în urmă îl predece guvernului republicii, făcînd apel la unirea tuturor cetățenilor.

Veni apoi la tribuna dl Floquet, care fu primit cu ovațiuni și contrademonstrațiuni

din partea boulang-iștilor, care răspunseră strigînd: „Trăiască Boulanger!“

Dl Floquet dîse, că primesce monumentul în numele guvernului și, descriînd viața politică a lui Gambetta, invită pe toți republicanii ca să-l imiteze.

Președintele senatului deplânse, că în aceste timpuri de lupte grele nu se află și Gambetta, pentru a arunca în discuțiune greutatea autorității sale. Făcîu apoi elogiuri energice și sentimentelor patriotice și republicane ale lui Gambetta.

Președintele camerei făcîu omagii lui Gambetta, făcîu elogiuri calităților sale parlamentare și invită pe deputați a-l imita.

Dl Freycinet enară pe scurt istoria armatei dela Loira, demonstrînd eforturile și inteligența lui Gambetta în lupta desperată ce a susținut și necapitulînd, decât în urma unui ordin primit dela Paris.

Discursurile au fost foarte aplaudate. Trupele defilară pe dinaintea monumentului între strigătele de: „Trăiască armata!“

CRONICĂ.

Avansament în armată. Se adevărește știrea, că la 18 August n. va fi un avansament extraordinar în armata comună. Se aude, că acest avansament privește pe 600 căpitani, locotenenți, sublocotenenți și aspiranți de oficeri din toate categoriile de arme. Acest avansament se face la inițiativa personală a Maiestății Sale. În ministerul de război comun decurg deja toate pregătirile de lipsă.

Petrecere de vară în Alba-Iulia. Din Alba-Iulia ni-se scrie cu data de 8 Iulie v.: Dl învățător local I. Francu, în conțelegere cu câțiva teologi din Sibiu, a arangiat o petrecere în grădina „Soare“, unde D. Goia, Al. Galea, N. Cărpinișan, I. Budoiu, Ioachim Ungur, Vasile Maxa, Petru Todoran, Aurel Trif, Teodor Adam, Dănilă Pop și Vasile Dobrescu, membri din corul seminarial din Sibiu, ne-au făcut o seară de tot plăcută, prin executarea câtorva cântări foarte frumoase. Toate punctele din program s'au executat foarte bine. Mare impresiune a făcut dialogul „Vespasian și Papinian“, executat de domniile teologi D. Goia și N. Cărpinișan. De asemenea a reușit foarte bine piesa teatrală, jucată de patru teologi și trei domnișoare de aici. După concert a urmat joc până dimineața. Multe domnișoare au fost costumate. Public foarte numeros, partea cea mai mare din giur, căci o parte din inteligența din loc, precum în trecut, așa și acum, n'a luat parte, durere! Venitul curat, după-cum 'mi-s'a spus, trece preste 40 fl.

Cas de moarte. Președintele camerei comerciale și industriale din Cluj, Ștefan Bogdan, a murit alaltăieri, lovit de apoplexie, în Budapesta, unde călătorise în afaceri familiare.

Tramvai cu vapor în Cluj. În 12 l. c. a avut loc în Cluj o dezbateră tehnică asupra construirii unui tramvai cu vapor în Cluj. Din partea ministrului a fost trimis ca delegat Iuliu Bodnár; comisiunea, care a studiat poziția orașului și modul cum s'ar putea mai potrivit construi linia de tramvai, a fost compusă din trei înși și ea a aflat, că nici o pedecă nu se poate ivi în ce privește tehnica construirii. Lucrul va începe cât de în-curînd.

La băile din Borszék până acum sînt numai 294 oaspeți, un număr foarte mic prelungîndu-se de 900—1000 în alți ani trecuți. La băile din Tușnad, după lista cea din urmă, au sosit până acum 440 de oaspeți, dintre care numai 11 din România, cealaltă toți din Ardeal.

Câinii turbați în capitala Ungariei se înmulțesc ca și deficitul în bugetul țerii. După arătările oficiale ale medicilor, alaltăieri au fost mușcate șapte persoane de câini turbați. Războiul contra pisicilor încă nu s'a sfîrșit și deja se pornesc o nouă tabără contra câinilor, pentru de a-i șterpi de tot în unele cercuri ale cetății. Câinii și pisicii! Magistratul orașului Budapesta pe vrute, pe nevrute, caută să curățească orașul de aceste animale atât de dragi unor oameni, dar' de present atât de primejdioase.

Dărîmarea turnului Colței în București. Dl G. Șion, membrul academei române, este pentru dărîmarea turnului Colței. După-cum se vorbese, dl Gr. Tocilescu, tot membru al academei române, va da părerea sa documentală pentru conservarea și restaurarea istorică a suedesului turn al Colței, „podoaba orașului“, după spusa bătrînilor orodoci. Nu se cunoaște încă părerea d-lor Odo-bescu, Sturdza și Hașdeu, care au fost consultați de primăria Bucureștilor.

Apostolul Mărgărit, cunoscutul Român macedonean, a fost decorat de M. S. Sultanul Abdul-Hamid cu „Medjidié“ clasa a III-a, ear' fiul d-sale a fost decorat cu „Medjidié“ clasa a IV-a. Aceasta decorare a produs în lumea greacă din Constantinopol și în lumea grecomană din Macedonia un șgomot nu tocmai plăcut.

Cum se potrivește? Cetim în „Telegraphul“ din București următorul anunț: „Din cauza grevei toți abonații ziarului „Unirea“ vor fi serviți de ați înainte de către ziarul „Telegraphul“. Aceasta până la o nouă dispoziție“.

Monumentul din Calafat. Pe locul unde în anul 1877 se afla bateria Carol I-ii se găsește astăzi un monument măret, în a cărui peatră fundamentală, — pusă acum doi ani de regele și regina, — prelungă hrisov, s'au mai depus decorațiunile, medalile și monedele României. Monumentul se compune dintr'un pedestal și o piramidă, cioplite frumos din două blocuri de peatră, și are o înălțime de 7 m. 60 cent., ear' ornamentele sînt de metal bronzat, înfățișînd: Aquila română așezată pe un glob pe vîrfurile piramidei, țî-nînd crucea în cioc și avînd aripile deschise pentru sbor spre Vidin. Două coroane și două table cu inscripții sînt așezate pe cele patru fețe ale pedestalului. Inscripțiunea de pe tabla principală este următoarea: „Deschis-s'a focul asupra cetății Vidinului de bateria Carol I., trei obusuri turcesci spărgîndu-se în apropierea domnului României Carol I.; ear' pe partea adversă a monumentului tabla poartă inscripțiunea: „În amintirea bombardării Vidinului în 17 Maiu 1877“.

Intrîgi femeiesci. Diarele din Paris povestesc intrîgile femeiesci, care au provocat cererea de divorț făcută de regele Sîrbiei. Ele critică cu asprime purtarea regelui și constată, că purtarea reginei a fost ireproșabilă.

Regina Natalia și regele României. Pela Sinaia se vorbese de vre-o trei zile, că regina Natalia ar fi cerut intervenția regelui Carol prelungă regele Milan, pentru a i-se înapoia moștenitorul tronului.

Averea reginei Natalia. Se vorbia mult, că unul dintre principalele motive ale conflictului între regele și regina Sîrbiei a fost împregiurarea, că regele Milan, ajungînd în perplexitate de bani, s'a amestecat în afacerile private ale reginei și a vîndut mai multe bunuri din averea ei. Dar' acestea versiuni sînt lipsite de ori-ce adevăr. Averea Nataliei se compună la trei milioane de ruble, afară de pămînturile din Basarabia. Acestea trei milioane sînt depuse la o bancă din Viena ear' regina Natalia, ca economă bună, se interesează mult de afacerile ei financiare și de câte-ori petrecea în Viena, totdeauna avea întrevorbiri lungi cu reprezentantul băncii. Regina

poate deci pleca ori unde îi place, căci viitorul ei e asigurat.

Nouii pravoslavnici. Popii abisinieni, care au venit să iee parte la iubilul de 900 ani a creștinării Rușilor, au înănat sindului rusec un act pe pergament, în care declară, că nu există nici o deosebire între dogma ortodoxă rusească și cea abisiniană; totdeodată roagă să se trimită în Abisinia un episcop rus, care, dimpreună cu sfatul bisericesc local, să așeze bazele unui cult comun, punîndu-se oare-cum în chipul acesta stavilă stăruințelor popilor italieni, care vor cu ori-ce preț să facă catolici pe Abisinieni. În procedura aceasta a deputațiunii Negus-ului este de vîetut mai mult un fapt politic decât religios.

Papa pleacă din Roma. Din Bruxelles se scriu următoarele: Jurnalul catolic *Le Figaro*, care Papa Leon al XIII. ar fi manifestat serioasă intenția de a părăsi Roma. Ele adaugă, că el ar preferi să se stabilească în Belgia, mai ales, că în timpul alegerilor din armă ea și-a afirmat convingerile ei religioase.

O împărăteasă prinsonieră. „Pall Mall Gazette“ din Londra are o depeșă din Berlin, în care se țice, că împărăteasa-mumă Victoria este formal închisă în castelul Friedrichskron din Potsdam. Măsura aceasta ar fi fost luată, spre a silii pe împărăteasă să înapoieze nise acte importante ale soțului ei, reșosatul Frederic. Aceste acte însă se află în stăpînirea reginei Angliei. Toți se așteaptă dar' la un mare conflict între amîndouă curțile, un conflict, care poate să aibă urmări grave.

Rectificare. În articolul de ieri „Afacerea noului canonic din Blaj“ s'au străcurat două greșeli de tipar. Anume pe pag. a II-a coloana 1, rîndul al 28-lea din sus în jos în loc „de mine“ e a se ceti „de mine“, ear' pe aceeaș pagină coloana 3, rîndul al 20-lea din sus în jos în loc de „totuși din acestea urmează în mod necesar etc.“ e a se ceti „totuși din acestea nu urmează în mod necesar etc.“

Asociațiunea transilvană

pentru literatura română și cultura poporului român.

Nr. 155/1883.

Proces verbal

al comitetului, luat în ședința dela 15 Iunie st. n. 1888.

Președinte: George Barițiu, membru al comitetului, ca vice-președinte provisor. Membrii prezenți: I. St. Siliuțiu, P. Cosma, Elia Măcellariu, I. V. Russu, Ioan Popescu, B. P. Harșian, Nicanor Fratesc, controlor.

Secretar: Dr. I. Crișianu.

Nr. 66. Presidiul face comitetului împărțirea, că membrii familiei reșosatului vice-președinte al Asociațiunii transilvane, a d-lui Iacob Bologa, prezentîndu-se la dînsul, l-au rugat să fie prelungă acest comitet interpretelor sentimentelor lor de adîncă mulțumire și recunoștință pentru mîngăierea ce în marea lor durere le-a făcut comitetul prin dispozițiunile sale referitoare la ceremonia de înmormîntare a neuitatului lor părinte.

— Spre știință.

Nr. 67. Se prezentează raportul direcțiunii dela școala civilă de fete cu internat a Asociațiunii transilvane relativ la înființarea cursului complementar, prevădît în statutul de organizare § 4 ad 2 și 3. (Ex. Nr. 21/1887).

— Fiînd afacerea deja superată, spre știință.

Nr. 68. Se prezentează hîrtia onoratului inspectorat reg. ung. de școale al comitatului Sibiu ddo 4 Iunie a. c. Nr. 404, prin care comitetul este recercat:

1. A provoca pe învătătorul dela școala Asociațiunii, pe dl Dr. Petru Șpan, să prezente aceluși inspectorat: atestatul sau de botez, decretul, prin care a fost numit în postul ce ocupă actualmente și diploma de calificățiune învătătorească.

2. A provoca pe învătătorii instituiți înainte cu doi ani la școala Asociațiunii, ca, avînd în vedere înaltul ordin ministerial ddo 4 Februarie 1887 Nr. 1948, să facă examenul de calificățiune prescriș, avînd a prezenta aceluși inspectorat diplomele de calificățiune cu începerea anului școlastic viitor, căci, fără a-și fi justificat trecerea cu succes preste acel examen, numiții învătători nu vor mai pute funcționa în anul școlar viitor.

Direcțiunea dela școala Asociațiunii, răspunzînd, prin adresa ddo 13 Iunie a. c. Nr. 212, la însărcinarea primită de aici prin hîrtia prezidială ddo 7 Iunie a. c. Nr. 144, de a comunica hîrtia de mai sus a on. inspectorat de școale cu cei, pe care îi privește, spre a se declara relativ la cuprinsul acesteia, arată:

ad. 1. că d-l învătător Dr. P. Șpan a luat asupra-și, a duce onoratului inspectorat reg. ung. de școale în persoană documentele cerute;

ad. 2. că d-l învătător Septimiu Albini a declarat, că, după-ce în ședința dela 31 Oct. 1887 a comitetului i-s'a primit demisiunea, ar fi superflu să mai raporteze relativ la examenul ce are de gînd să depună; dl învătător Enea Hodoc declară, că e gata a depune examenul cerut, ceea-ce însă nu schimbă hotărîrea sa,

Un magistrat faimos a țis: „Căutați femeia“. Aș voi să o caut mai presus de corupțiuni și intrîgi, în regiunile înalte ale politice și ale istoriei contimporane, pentru a arăta locul strălucitor ce ea ocupă, rolul superior ce joacă, opera glorioasă și fecundă ce îndeplinește. Aș voi să o arăt plînd preste societatea noastră în decădere, ca o protectoare misterioasă și făcîndu-ne din slăbiciunea și grația sa o putere și o garanță pentru viitor.

Aruncîndu-ți privirile preste Europa, capul cel mai înalt, care își apare, este acela al unei femei, care se află de cincideci de ani pe tronul cel mai bogat din univers și al cărei sceptru guvernează 300 milioane de ființe ce se întind pe cinci părți ale pămîntului. De cincideci de ani Victoria prezidează cu atîta înțelepciune, cât și ferice, destinele Engleterrei, și în timpul acestei lungi perioade însemnate prin atatea revoluțiuni în continent, ea a scuit să-și apere țeara de atatea încurcături și vijelii, în care au dispărut sub ochii dînsiei dinastii și imperii. Nici șgduirea din 1848, care sdruncină Viena și Berlinul în același timp cu Parisul, nici etremurul de pămînt din 1870, nici războaiele și tractatele, care au schimbat ecuilbrul european, n'au slăbit sau turburat puterea sa; ea a trecut prin toate aceste evenimente îngrozitoare, fără a suferi nici cea mai mică ciocnire, și când se va duce să se unească cu strămoșii sei sub petrele de marmoră din Westminster, ea se va pute fîl, că a lăsat un imperiu mai vast și mai înfloritor, după-ce asigură popoarelor sale o jumătate de secol de pace, de avuție și de mărire.

Dela Elisabeta, al cărei geniu a fundat puterea britanică a timpilor moderni, nici o domnie n'a egalat pe a sa și, superioară ilustrei sale predecesoare, ea va fi dat pe tron exemplul virtuților domestice, pentru care fica lui Henric VIII. profesa prea mult dispreț.

Nu trebuie să se creadă, că acesta e un merit mic în mijlocul averii și al puterii. Națiunile sînt mai simțitoare, decât se presupune față cu acest prestigiu al virtuții și onoarei și Spania actuală ne dă un foarte mare exemplu.

Ac e o femeie, care în țeara Isabellei catolice preface monarchia distrusă de o altă femeie; ea e o mamă, care prin demnitatea vieții sale, cum și prin prudenta purtării, dă vechii instituțiuni naționale popularitatea și puterea, pe care scandalele o făcuse să o peardă.

Cunoașteți pe vre-o femeie mai nobilă și mai duioasă decât aceasta regină Cristina, înzăvonită din primăvara vieții cu vîlul vîduviei și cu o severitate stoică, devotîndu-se grelelor datoriilor ale îndoitei sale sarcini de regentă și mamă? Pentru ea nu mai e tineretă și nici amor, nu mai sînt surisuri și nici sărbători: totul e grav și întunecat în viața și, în vîrsta tuturor dulcețurilor, ea se închide în posomorîtul palat al Madridului sau al Escorialului, pentru a se dedica cu totul micului rege, în care se resumă de acum bucuriile și speranțele sale. Ea se ascunde în dosul leagănelui, nu-și arată decât frumosul seu cap bîlan entusiasmului popular și pîntre intrîgile curții

și luptele partidelor ea urmează cu o abnegațiune senină calea dreaptă și patriotică ce și-a însemnat de mai nainte.

Spania, încântată, se pleacă cu respect în fața acestei curate și brave figuri, care îi reamintesc pe cele mai frumoase portrete din timpii sei legendari; republicanii chiar, prin organul celui mai elocent dintre ei, fac omagii acestei străine, primită deocamdată cu neîncredere și de care peninsula e mîndră acum; în sfîrșit, Europa privește cu simpatie pe aceasta tînră femeie transfigurată prin sacrificiu, ale cărei mâni slabe și desarmate sînt pe cale de a ridica monarchia lui Carol V.

Nu e tot o femeie asemenea dona Maria, care reîntări odinioară la Lisabona tronul Portugaliei, șgduit de război care era civil, și a cărei politică dibace împacă toate partidele, descurajînd pentru totdeauna mighelismul abătut?

Mai aproape de noi două împărătese cu caracterul diferit, dar' de aceeași mărire, Augusta și Victoria, au arătat superioritatea morală în luptă cu puterea materială și, cu toate-că au fost învinse, au făcut ca administrațiunea lumii să treacă pe partea învinselor și a nefericirii.

Aducînd din căminul luminos dela Weimar gustul lucrărilor de spirit, Augusta ar fi fost steaua unei curți intelectuale și literate; dar', dacă ea nu năbușită de brutalitatea ațelora, care o încungiuară, și relegată în umbră de militarismul împăratului soldat, ea nu pă-

stra mai puțin cultul de ideal, iubind pe Franca și literatura ei, vorbind și scriînd aceasta limbă cu o rară corectitate, protejînd, pe cât putea mai bine, pe răniții și prinsonerii francezi în timpul războiului și după pace trecînd de mai multe ori granița sîngerîndă, pentru a veni incognito pe un pămînt scump inimii sale, pentru-ca să îmbrățișeze pe amicele sale, demne de sufletul seu cel mare.

Cât despre Victoria, al cărei chin indescrisibil Europa l'a urmărit cu jale și care ca femeie, regină și mamă, pare a fi sfîrșit toată durerea omenească, ea a făcut să admire în aceasta dramă sfîșietoare din San-Remo și din Charlottenburg o înălțime de suflet și o mărire morală, pe care rar o creatură omenească poate să le ajungă. Încungiuată de curse și de intrîgi spăimîntătoare, noaptea și ziua veghiînd asupra patului de moarte, unde disputa unei morți groasnice, rivalități pasionate a doctorilor, poate asemenea și unei mari nerăbdări, ultima suflare a unui condamnat; ambițioasă în mod legitim de un tron, pe care se simția în stare a străluci și, vîndîndu-cădîndu-i de pe frunte coroana așteptată de douăzeci de ani, a douăzeci și doi ani, după-ce putuse să și-o pună, totdeauna deamnă de ea însăși în mijlocul acestor peperiți tragice și superioară nenorocirii sale, nu reamintesc ea oare pe acelea eroine ale fatalității antice, pe care nefericirea le urmărește fără încetare și le șdrobesce fără a le învinge? (Va urma.)

de a nu mai funcționa cu începutul anului viitor la școala Asociației, din motivele cuprinse în cererea sa de demisionare, asupra căreia comitetul, fără a ști din ce cauză, încă nu s'a pronunțat; domnișoara învățătoare Aurelia Filipescu declară, că din considerații de natură privată, nerefectând mai departe la postul său de până acum, nu se va prezenta la examenul cerut. (Ex. Nr. 144 și 152 1888).

Declarațiunea d-lui învățător Dr. Petru Șpan, de a duce însuși on. inspectorat reg. ung. de școale documentele cerute, se ia spre știință. De asemenea servesc spre știință și declarațiunile d-lor învățători Septimiu Albini și Enea Hodoș și a domnișoarei învățătoare Aurelia Filipescu de aceea, că posturile învățătoresci avute de dinși cu sfârșitul anului școl. curent, adică cu 30 Iunie n. 1888, se consideră de vacante.

Nr. 69. Se prezintă cererea de demisionare a învățătorului dela școala civilă de fete a Asociației, Enea Hodoș, dela postul avut, cu începerea anului școlar viitor. (Ex. Nr. 22/1888).

Afacerea e superată prin conculul luat sub punctul precedent 68 al acestui protocol.

Nr. 70. Raportul on. direcției dela școala civilă a Asociației d'to 13 Iunie a. c. Nr. 209 relativ la programul examenelor publice cu finea anului școlar curent (1887/8) la numita școală. (Ex. Nr. 153/1888).

Servesece spre știință. (Va urma.)

VARIETĂȚI.

(Aparat nou de control.) Diarele din Viena povestesc următoarea istorioară veselă: O grupă de „Volkssänger“ i cânta într-o Duminică fel de fel de arii în localul unei cămăre de mahala. După fiecare număr din program venia un cântăreț lung în picioare și, fără multă genare, cerea plată. Cu mâna dreaptă ținea farfuria și o punea sub nasul fiecărui mușterii. Însă mâna stângă o avea închisă, ca și când ar fi apucată de sgârșiciu: în mâna aceasta funcționa adică aparatul de control, care i-l-au dat tovarășii sei de artă, pentru a scuti de prea mare ispită onorabilitatea colegului lor. Aparatul era de tot simplu; încă din vechime îl folosesc deja țigani muzicanți. Nu era altceva, decât o muscă viuă, care i-se da în mână la eșirea din garderobă și pe care era dator să o aducă la reînnoțire ca dovadă, că este în regulă casa și n'a lunecat, din greșeală cumva, vre-un ban în busunarul adunătorului. Și cu toate acestea „Volkssänger“ ii erau aproape să se certe. Unul mai ales, om neîncredător și fin la auz, susținea, că musca aceea, cu care a pornit, bombăna într-un ton cu mult mai adânc decât musca, cu care s'a reînnoțit, prin urmare nu este tot aceea.

(Un hipnotisator de neveste.) Poliția din Reading (Pensilvania) a arestat pe un oarecare Homan, vinovat de răpirea unei tinere femei măritate, doamna Dehart, mumă a doi copii.

Aceasta femeie, care a fost readusă la Reading și căreia bărbatul i-a iertat greșala, a spus, că Homan umbla mereu după dînsa făcându-i curte. Într-o zi, întâlnindu-o pe stradă, i-a dat un cornet cu bomboane, pe care ea a avut slăbiciunea să-l primească.

A doua zi Homan a întrebat-o, dacă a mâncat din bomboane.

Da, le-am mâncat pe toate, răspuse d-na Dehart.

Atunci se scii, reluă Homan, că din momentul acesta ești a mea; bomboanele erau vrăjite.

Și în adevăr, că din momentul acela d-na Homan spune, că n'a mai fost stăpână pe faptele sale; nu putea să se mai astâmpere acasă, nu putea să-și sufere copiii, pe care mai înainte îi iubia până la nebunie.

Când Homan i-a ordonat să meargă într-un hotel, dînsa a mers, când i-a ordonat să fugă cu el, dînsa a fugit, fără să știe unde se duce și ce face.

Homan, care a fost arestat la plângerea propriei lui femei, a operat, se dîce, minunea asta cu bomboane vrăjite asupra mai multor femei și fete din Reading. E drept pe de altă parte, că dînsul e un om frumos și bine turnat.

Meritului coroana.

E un adevăr vechi și probat și celui-ce merită fi compete o distincțiune cu atât mai mare, când disgrăția și calomnierea își dau indesebi silința de a suspecta adevăratul merit și de a-l huli în ochii lumii. Pe cât de puțin însă se poate nimici splendoarea diamantului, tot pe atât de greu se poate tăgădui, că Safe Cure a lui Warner e un medicament plin de succes, pentru-că miilor ce atestază puterea vindecătoare a acestui medicament se alătură în fiecare zi alții și eară alții. Și dl. H. Henning în Sphanonnsiese lîngă Archeberg în Holstein o atestază aceasta și scrie: Prin aceasta vî împărtășesc cu toată onoarea, că nevastă-mea deja de doi ani de zile a fost bolnavă de malarie împreună cu melancolie. Tractamentul medical nu a avut

nici un rezultat, rîul era deja atât de mare, că avea dese convulsii și îi așteptam moartea în fiecare moment. Am primit broșura despre Safe Cure a lui Warner; după-ce am cetit-o, am aflat, că medicamentul acesta este încă unicul, care ar pute să ajute nevastei mele. Indată „mi-am comandat o sticlă de Safe Cure a lui Warner și pilule. Deja la întrebunțarea primei sticle a intrat o îmbunătățire și după o folosință de 12 sticle nevastă mea a fost eară pe deplin restaurată. Mă voiu silii să recomand acest medicament miraculos tuturor, care sufer de asemenea boale. Se vinde și se trimite numai prin farmacii. Prețul 2 fl. 80 cr. Deposit: Ereții lui Kaiser, August Teutsch în Sibiu. Deposit general: Farmacia la „Einhorn“ (M. Fanta) în Praga.

Din public.*)

Dare de seamă și mulțumită publică.

(Urmare și fine.) Iosif Lászlo, jude 50 cr.; Eugenia Neag 50 cr., Ana Serban 50 cr., Iulia Anca 50 cr., Nicolae Jurca 50 cr., Nicolae Tuhut 1 fl. 50 cr., Zacharie Ciocara 1 fl., Albert Molnár, preot 1 fl.; Francisc Sofalvi 1 fl., Nicolae Mecea 50 cr., Alexandru Moduna 50 cr., Alexandru Goia 50 cr., Holzer locotenent r. 50 cr., Stefan Rakosi 2 fl., Coloman Gelei, jude r. 2 fl., Nicolae Perza 50 cr., Alexandru Danciu 1 fl., Ioan Cobori 1 fl., Alexandru Almasan 1 fl., Ioan Pop 1 fl., Zöldi 1 fl., Constantin Botoș 50 cr., Iosif Grünvald 50 cr., Jancso Martin 1 fl., Kresacs 1 fl., Dionisiu Szabo 50 cr., Iacob Fazakas 1 fl., Amos Șulț 1 fl., Acașiu Caiser 50 cr., Nicolae Moldovan 50 cr., Carol Geber 50 cr., Emond Szabo 50 cr., Samuil David 1 fl., Beniamin Lóvi 1 fl., Zoltan Tobacovits 1 fl., George Mera 50 cr., Eugenia Kobori 50 cr., Dionisiu Szabo 1 fl., George German 1 fl., Carol Vas 50 cr., Alexandru Danciu 50 cr., Nicolae Cirlea 1 fl., George Costea 50 cr., Ioan Homlos 50 cr., Alexandru Mladin 1 fl., George Prada 1 fl., George Badan 1 fl., Agafia Rus 1 fl., Carol Vachel 1 fl., Iosif Demeny 50 cr., Samuil Cirlea 50 cr., Ioan Feot 1 fl., Alexandru Grec 50 cr., A. Tomuța 1 fl., Iosif Szilagy 1 fl., Solomon Coroiu 50 cr., George Jurgiu 50 cr., Nicolae Toma 1 fl., Simeon Achim 1 fl., Szerics, major c. r. 50 cr., Adolf, locotenent 50 cr., V. Heidler 1 fl., George Mera 1 fl., George Bona 50 cr., Emil Roszavoldi 50 cr., Iosif Dombi 50 cr., Nicolae Grec 1 fl., Teodor Pacurar 50 cr., Nicolae Muntean 50 cr., Dumitru Todea 1 fl., George Crișan 1 fl., Géza Erősi 1 fl. 50 cr., Nicolae Macaveiu 1 fl., Petru Corpade 50 cr., Iosif Tobias 1 fl., Alexandru Ciura 50 cr., Petru Dragan 50 cr., Dumitru Sumuș 50 cr., Vasilica Botor 50 cr., George Gendel, preot 2 fl.; Andreiu Bartha 50 cr., Ludovic Nagy 50 cr., Alexandru Drumar 1 fl., Ioan Ciocica 1 fl., Alexandru Tobias 1 fl., Ioan Kosalka 1 fl., Șulț Peti 1 fl., Francisc Șulț 1 fl., Alexandru Morar 1 fl., Iosif Pasca 1 fl., Alexandru Crișan 1 fl., Simeon Fagarășan 1 fl., Ioan Cosma 50 cr., Dionisiu Moldovan 50 cr., Alexandru Pasca 1 fl., Ioan Todea, preot 2 fl., Samuil Drumus 1 fl., Glucksel Reinhard 2 fl., George Truța 50 cr., Juliana Vasile 5 fl., George Balta 1 fl., Alexandru Popoviciu 50 cr., Nicolae Deonca 1 fl., George Danciu 1 fl., George Tuhut 50 cr., Todor Bara 50 cr., Andreiu Toth 1 fl., Basiliu de Bașota 2 fl., Grigorie Sima lui Ioan preot 1 fl., Ioan Todea 1 fl., Elena Baieșan 1 fl., George Anca, preot 1 fl., Nicolae Adamoviciu, preot 2 fl., Nicolae Ciondran 1 fl., Vasilice Corpade 1 fl., David Candin 1 fl., George Lupu 1 fl., Macaveiu Todor 1 fl., Ioan Todea, jude 1 fl., Lajos, silvanist 1 fl., Todor Pasca 50 cr.

Dela toți a încurs suma de 281 fl. 60 cr. În ședința comitetului, ținută la 28 Iunie a. c., s'a constatat, că s'au spesat preste tot 54 fl. 26 cr., a rezultat dar' un venit curat de 227 fl. 34 cr.

În numele reuniunii, subscrișii venim a ne împlini cea mai plăcută datorință, exprimând tuturor onorabililor contribuitori profunđa mulțumire și recunoștință pentru viul interes și bunăvoința ce au arătat și acum față cu reuniunea noastră. Bunul Dumnezeu să-i trăească întru mulți ani fericiri, spre a pute și pe viitor contribui din prisosință pentru atari scopuri filantropice și salutare.

Abrud, în 29 Iunie 1888. Anna Gall, președ. Alexandru Ciura, secret.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primește răspunderea.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI“.

Petersburg, 21 Iulie n. Între Giers și contele Herbert Bismarck au avut loc repețite conferențe mai lungi, despre care cel din urmă a trimis rapoarte indetailiate cancelarului imperialului. Telegramele sînt cu deseavîrșire șifrate.

Berlin, 21 Iulie n. Primirea cordială a împăratului german întăresce dispoziția cercurilor politice de aici. Drept un succes îmbucurător al întâlnirii monarhilor se privește absoluta izolare a partidului de răsbouiruso-francez.

Bruxela, 21 Iulie n. „Le Nord“ dîce, că împăratul german va primi în Petersburg convingerea despre sincera iubire de pace a Țarului.

Belgrad, 21 Iulie n. Sinodul s'a declarat de incompetent în afacerea de divorț a părechii regale, care se va pertracta acum înaintea forului ordinar bisericesc, înaintea consistorului din Belgrad.

Bibliografie.

A apărut: Jahrbuch des siebenbürgischen Karpathen-verein. VIII. Jahrgang 1888. Mit mehreren Abbildungen. Hermannstadt, Selbstverlag des siebenbürgischen Karpathen-vereines.

„Convorbiri Literare“. Apare la prima fiecărei luni în București. Anul XXII. Nr. 4 dela 1 Iulie. Sumar: Poeziile lui Konaki, de Ioan N. Roman. — Gaspar Grațiani, tragedie în cinci acte (actul IV), de I. Slavici. — Căntece populare spaniole, de S. G. Vărgolici. — Studii de literatura franceză (Les Précieuses ridicules și Les femmes savantes), de Xenophon C. Gheorghiu. — Don Quijote dela Mancha, de Cervantes, trad. de S. G. Vărgolici (urmare). — Ad Mecenatem, ad Tyndaridem, ad Munatium Planeum, ad Maccenatem, trad. din Horațiu (poesii), de D. C. Olănescu. — Bibliografie.

Extrase din foi bisericesci și școlare.

Posturi vacante: — Un post de paroh la parochia de clasa a III-a din comuna rom. gr-or. Ruși. Emo-lumentele sînt: O porțiune canonică de 12 jugere, dintre care 4 fînaș și 8 arătură; dela 120 familii câte o măsură cucuruz de 20 litre; competențele stolare dela botezuri, cununii etc. și lemnele de foc necesare. — A se adresa până în 6 August st. v. a. c. la administratorul protopresbiteral Ioan Hannia în Sibiu.

Un post de învățătoare la școala elementară de fete și a „Reuniunii femeilor române din Sibiu“ cu salariu de 500 fl. și 100 fl. bani de cuartir. — Concurențele vor avé să prezente următoarele documente: a) atestat de botez, b) atestat de calificățiune pentru școlile elementare și c) testimoniu despre cunoașterea perfectă a limbii române și maghiare, care vor documenta, că posed și cunoștința perfectă a limbii germane ori franceze vor fi preferite. — A se adresa până în 8 August st. n. a. c. la comitetul „Reuniunii femeilor române din Sibiu“.

Un post de preot la parochia de clasa a III-a din comuna română gr-or. Brateni, protopresbiteratul Mediașului, (Archidieceză).

Emolumentele sînt: o porțiune canonică de 18 jugere arător și fînaș; dela 90 familii câte 2 jile de lucru; apoi stola îndatinată, casă parochială și 2 sorți de lemne. — A se adresa până în 6 August st. v. a. c. la administratorul protopresbiteral al tractului: Ioan Chendi în Mediaș.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Licitatiuni: — 31 August st. n. a. c. imobilele lui Ioan Soltész în comuna Gicze de cătră tribun. reg. din Rimaszombat.

31 Iulie st. n. a. c. imobilele lui Adolf Ehrlich de cătră executorul jud. dela judecătoria reg. din Solnoc.

Concurs în provincie: — Contra Ludovic Brüll în Nagykn-Madarasi. Conc. coms. Carol Strobl; mass crt. Bela Helmeccy. Term. de ins. 25 August st. n.; proc. de lic. 10 Septembrie st. n. a. c. la tribunalul reg. din Solnoc.

Posturi vacante: — Un post de magistru postal în Felső-Bátko (ctt. Gömör) prelungă depunerea unei cauțiuni de 100 fl.; salariu 180 fl. și 40 fl. paușale pentru cancelarie. — A se adresa în trei săptămâni la autoritățile competente.

Un post de magistru postal în Boly prelungă depunerea unei cauțiuni de 100 fl.; salariu 150 fl. și 40 fl. paușale pentru cancelarie. — A se adresa în trei săptămâni la autoritățile competente.

Un post de conducător adj. clasa a II-a de cărți funduare la judecătoria reg. cercuală din Răczkeve cu salariu de 600 fl. și 100 fl. bani de cuartir. — A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 21 Iulie, 6 oare dimineața. Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 728.9) 721.8. Diferența după presiun. +3.2. Temperatura după Celsius +15.3. Maximal și minimal de temperatură +22.2 și +13.7. Direcția vîntului VNV.

Din țeară, 19 Iulie, 7 oare dimineața. Stațiunile: Sătmăr 753 +17.5 V 4. Oradea-mare 751 +18.6 V 1. Cluj 753 +20.4 S 1. Orșova 754 +17.0 N 3. Timișoara 754 +17.3 O 3. Arad 754 +17.3 O 3. Panciova — — — — —

Sosiți în Sibiu. La 21 Iulie n. Hotel „Neurhrer“. Stefan Liptay, consilier ministerial; Dubravsky, concipișt ministerial; Ludovic Muray, director de contanță. Toma Gáll, căpitan din Sighetul-Maramureșului. Belitorian, ca familia, din Rîmnic. Oberth, din Mediaș. Lengner, Oláh, Weisz, comercianți.

Hotel „Meltzer“. Sofia Bolos, din Cubin. Fischhof, Ferich, voiajeri.

Hotel „Habermann“. Nyári, eroitor din Canjama-re.

Economic.

Faliment în Brașov. Firma de mărfuri de modă Kovászny și Keresztessi din Brașov a anunțat ieri concursul. Piața vieneză e părtașă ca 34.500 fl., piața Brașovului cu 27.000 fl.

Furtună cu grindină. În 7 Iunie a. c. a bătuit o furtună grozavă câmpiile de prin împregiurimea Feldioarei; multe sîmînături au fost atunci stricate și paguba se compută la 120.000 fl. Miercuri în 18 l. c. a bătut de nou furtuna preste acel ținut, cauzând daune colosale. Clăile de fîn au fost răsturnate și fînul sbrătorit de vînt; chiar înaintea secerîșului. Sîmînăturile în cea mai mare parte au rămas total nimicite. Dauna se urecă la vre-o 50—60.000 fl.

Secerișul în Ungaria. Din raportul ministerului de agricultură dela 9 până la 17 Iulie a. c. scoatem următoarele date oficiale: Grăulele deja în mare parte secerat, rezultatul e bun pe unele locuri, pe ici pe colo însă e slăbuț. Calitatea e îndestulitoare. Spicele sînt frumoase și pline, paiele roși.

Sîcarea de asemenea e secerată. Resultatul e bun, calitatea bună.

Orzul pe unele locuri a dat un seceriș de tot îndestulitor, așa prin comitatul Brașovului; calitatea bună; preste tot secerișul e mediocru.

Ovășul încă e numai mediocru, în părțile ardelenene e mai bunior, prin Ungaria, între Tisa și Murăș și între Tisa și Dunăre e mai slab; calitatea e îndestulitoare.

Rapița e excelentă pe unele locuri; preste tot cel mai bogat seceriș în Ungaria e cel de rapiță.

Viile arată semne de mult vin, ele s'au îndreptat și îmbunătățit în ținuturile acelea, unde se credea, că ele se vor usca și vor rămâne fără struguri.

Poame vor fi puține în anul acesta. În tot întinsul țerii se plîng economii, că nu vor avé poame.

Banca „Union“ a vîndut fix la mai multe cassei de schimb din Viena un post de 20.000 de lose de percente ale băncii ipotecare unguresci. Acestea lose vîndute au valoare nominală de două milioane. Până acum sînt puse în circulațiune lose de acestea în preț nominal de douăzeci și opt de milioane. Dreptul băncii ipotecare unguresci în edarea acestor lose se extinde asupra unei sume de patruzeci milioane fl. Astfel dar' de acum se mai pot emite lose în valoare nominală de 12 milioane fl., prelungă cele emise până acum în preț de 28 mil. fl.

Piața din Sibiu, 20 Iulie. Grâu hectolitru 76—82 chilo fl. 4.40 până fl. 5.20, grâu mestecat 70 până 74 chilo fl. 3.20, până fl. 4 — seacă 70 până 75 chilo fl. 2.80 până fl. 3.20, orz 60 până 66 chilo fl. — până fl. —, ovés 40 până 50 chilo fl. 1.60 până fl. 2.50, cucuruzul 70 până 75 chilo fl. 4.— până fl. 4.40, melașul 76 până 82 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—, crumpene 68 până 72 chilo fl. 1.60 până fl. 1.80, sîmînță de cânepă 49 până 51 chilo fl. 3.— până fl. 3.50, mazărea 76 până 82 chilo fl. 5.— până fl. 6.—, lintea 78 până 84 chilo fl. 9.— până fl. 10.—, fasolea 76 până 82 chilo fl. 5.— până fl. 5.50, păsat de grâu 100 chilo fl. 15.— până fl. 16.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 12.—, Nr. 4 fl. 11.—, Nr. 5 fl. 10.—, slăniua 100 chilo fl. 54.— până fl. 56.—, unsoarea de porc fl. 60.— până fl. 62.—, sîu brut fl. 18.— până fl. 20.—, lumini de sîn fl. 32.— până fl. 34.—, lumini turnate de sîn fl. 36.— până fl. 38.—, săpunul fl. 20.— până fl. 24.—, fîn 100 chilo fl. 1.20 până fl. 1.50, cânepa fl. 33.— până fl. 36.—, lemne de foc uscate m. cub. fl. 2.— până fl. 2.50, spirital p. 100 L. 27 până 29 cr., carnea de vită chilo 36 cr., carnea de vițel 24 până 35 cr., carnea de porc 42 până 46 cr., carnea de berbec 22 până 24 cr., ouă 10 cu 15 până 18 cr.

Piața din Cluj, 20 Iulie. Grâu: 5 fl. 80 cr.—6 fl. 30 cr., seacă 4 fl. 20 cr.—40 cr., porumb 5 fl. 30—5 fl. 50 cr., ovés 3 fl. 60 cr. fl. 3.80 per mm.

Făină: Nr. 0 14 fl.— cr., Nr. 1 13 fl. 50 cr., Nr. 2 13 fl.— cr., Nr. 3 12 fl. 50 cr., Nr. 4 12 fl.— cr., Nr. 5 11 fl. 50 cr., Nr. 6 11 fl., Nr. 7 10 fl. 50 cr., Nr. 8 10 fl.— cr., Nr. 8 1/2 8 fl. 50 cr., Nr. 9 6 fl. 75 cr., griș 4 fl. 75 cr., țărițe 3 fl. 75 cr.

Vite mari s'au vîndut 245 de capete: părechia de boi cu 180—200 fl. vacă cu vițel mic 70—80 fl., vaci frumoase 100 fl. mijlocii 45—55 fl., vițe de un an părechia 30—40 fl., un vițel sugător — fl.

Porci, grași și grei, unul cu 45—55 fl., mijlocii 20—30 fl., mai slabi 12—15 fl., porci 6—7 fl.

Galițe, cu părechia: pui de găină 35 cr.—50 cr., o găină 1 fl. 20 cr., o curcă — fl. — cr., o rață 50 cr., o găscă grasă 4 fl. 50 cr., găscă ușoară 1 fl. 30 cr. apoi 6 ouă cu 10 cr.

Fînul: un car cu 6—8 fl., un car de pae 3—4 fl. părechia de snopi 9 cr.

Lemne de foc: un car 2 fl.— cr. 3 fl.— cr. Carnea cu chilo: de vită 30—32 cr., slăniua 72 cr., unsoarea 80 cr., untul — cr., șuncă 1 cr., salama 1 fl. 60 cr., cărnați — cr.

Piața din Timișoara, 19 Iulie. Prețurile cerealelor computeate după noxia metrică. Grâu fl. 6.— 6.05. Seacă fl. 4.50—4.60. Orz fl. 4.80—5.—. Ovés mercantil fl. 4.40—4.50. Ovés vînturat fl. —. Meiu fl. 5.70—5.75. Spirital, comu per 10,000 litru fl. 30.50—31.—. Spirital rafinat per 10,000 litru fl. 32.50—33.—.

Tîrgul de rîmători în Steinbruch. În 19 Iulie n. s'a notat: unguresci bătrîni grei 48.— cr. până 49.— cr. unguresci grei, tîneri 50 1/2 cr. până 51.— cr. de mijloc 49 1/2 cr. până 50.— cr., ușori 48.— cr. până 49.— cr., marfă țărănească, groa 48 1/2 cr. până 49 1/2 cr., de mijloc 48 1/2 cr. până 49 1/2 cr., ușoară 47.— cr. până 48.— cr., românești de Bakony, grei — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sîrbesci grei 48.— cr. până 49.— cr., transito de mijloc 48.— cr. până 49.— cr., transito ușori 46 1/2 cr. până 47 1/2 cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4 1/2 compenți la gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 19 Iulie 1888.

Table with columns: Sîmînțe, Calitatea per hect., Prețul per 100 chilogr., etc. Rows include Grâu, Bîncănească, nou, Grâu dela Tisa, etc.

Table with columns: Sîmînțe, vechi ori noue, Soia, Calitatea per hect., Prețul per 100 chilogr., etc. Rows include Sîcără, Orz, Nutreț de vîinars de bere, etc.

Table with columns: Produse diverse, Soia, Cursul, etc. Rows include Sem. de trif., Lucernă ungurească, etc.

Table with columns: Produse diverse, Soia, Cursul, etc. Rows include Sem. de trif., Lucernă ungurească, etc.

Cursul pieții din Sibiu.

Table with columns: Hartie-monetă română, Lire turcesci, Imperiali, Ruble rusesci, etc.

Bursa de Budapesta

Table with columns: Rentă de aur ung., hîrtie 4%, etc. Rows include Rentă de aur ung., hîrtie 4%, etc.

Bursa de Viena

Table with columns: Rentă de aur ung., hîrtie 4%, etc. Rows include Rentă de aur ung., hîrtie 4%, etc.

Bursa de București.

Table with columns: Casa, Ultim, etc. Rows include Casa, Ultim, etc.

Redactor responsabil: Septimiu Albini.

Nr. 2176—1888.

[606] 3—3

Concurs.

La gimnasiul gr.-cat. din Blaj a devenit în vacanță catedra de profesor pentru desemn cu beneficiul anual de 600 fl. v. a.

Deci prin aceasta se excrie concurs la catedra numită cu termenul până la **15 August st. n. a. e.**

Doritorii de a ocupa aceasta catedră trebuie să alature la concurs actele următ.:

1. Atestat de botez.
2. Document public despre cualificațiune în aceasta specialitate, cerută prin articolul de lege XXX ex 1883.
3. Document despre praxa în aceasta artă liberă la vre-un institut public.
4. Atestat oficios despre purtare.
5. Fiindcă în gimnasiu limba de propunere este cea română, așa se recere, ca concurenții să dovedească, că posed deplin limba română în vorbire și în scriere.

Concursul, însoțite de documentele specificate, să se prezente consistorului subsemnat până la termenul mai sus indicat.

Blaj, din ședința consistorială, ținută în 7 Iulie 1888.

Consistorul metropolitan gr.-catolic.

Licitațiune publică.

În **30 Iulie a. e. la 9 oare înaintea amezii** comuna Orlat vinde prin a 2-a licitațiune publică 2000 orgii metrici lemne plutite de fag și brad.

Prețul strigării de orgiu metric 6 fl. 03 cr. v. a.

Condițiunile de licitare se pot vedea în cancelaria comunală.

Orlat, în 17 Iulie 1888.

Primăria comunală.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC

din Sibiu

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipăresc

cărți de tot felul,
anunțuri de căsătorie,
anunțuri funebre, placate,
bilete de vizită,
conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

Deasemenea Institutul primește în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povești, snoave, poesii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii scrise în stil popular și alte deasemenea.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția Institutului.

Cea mai bună [448] 32

Hârtia de țigarete
e veritabilul

LE HOUBLON

fabricat francez
de CAWLEY & HENRY, în PARIS

A se feri de imitațiune.

Acastă hârtie se recomandă cu căldură din partea domnilor Dr. I. I. Pohl, D. E. Ludwig, D. M. Lippmann profesori de chemie la universitatea din Viena, pentru curățenia sa absolută și pentru-că nu are în consistența sa nici o materie stricăcioasă.

500 A FEUILLES
Cawley & Henry
17, rue Béranger, à PARIS

M. Bachholzky. Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 24.

P. T.

Recomand

deposiul meu de ghete

de stradă, călătorie și salon

și îmi permit a atrage atențiunea asupra celor mai **noue ghete** (specialități vieneze), precum și asupra celui mai mare asortiment de **ghete bărbătesci, femeiesci și de băieți** cu cele mai ieftine prețuri.

Comande din afară cu rambursă; în cas că nu convine, marfa se primește înapoi.

Totodată atrag atențiunea asupra **neintrecutei mele alifii de bătături** și asupra **excelentei alifii de degerături.**

M. Bachholzky.

Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 24.

M. Bachholzky. Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 24.

Un practicant

provăduț cu atestate școlastice de cualificațiune se promese în magazinul de modă și manufactură al subsemnatului

Anton Demeter.

Sibiu, Piața-mică Nr. 2.

[604] 2—3

Dintre **firmele străine** sunt reprezentate:
BLÜTHNER, furnisor reg. sās. de curte în Lipsca, (foarte renumit și întrece ori-ce laudă).
C. J. QUANDT, fabricant reg. de pianuri de curte în Berlin, (solid și foarte fin. Adjustarea perfectă).
Fabrica APOLLO, Dresda, (fabricat bizuit, foarte ieftin și adjustat încântător).

Dintre **fabricile din Viena** sunt reprezentate:
HOFMANN, mignon 450 fl. v. a. (mare și plăcut la sunet).
BERGER, piano scurt 360 fl. mignon negru 420 fl. v. a.

Pianuri alese

în negustoria de pianuri a lui **HELDENBERG**

în Sibiu.

Piano scurt, mignon și pianino.

Toate pianurile le furnizez cu mult mai ieftin de cum le poate cumpăra ori-care negustor; procurându-le direct; afară de aceasta cele mai bune alese în fabrici de un om de specialitate, prin umare nu numai alese prin oare-care pianist bun. Pentru judecarea bunei construcțiuni a unui piano se mai recere pre lungă a sei cânta pe el și alte cunoscințe speciale și experiențe.

Garanța de mai mulți ani se înțelege de sine.

Dintre **firmele din Viena** sunt reprezentate:
BÖSENDORFER, furnisor de curte, mignon, 7 octave 600 fl. v. a. (Cel mai brilliant piano).
SCHWEIGHOFER, fabricant de curte, mignon, 7 $\frac{1}{2}$ octave, 650 fl. v. a. (Fabricat nobil, cunoscut din vechime).
PROKSCH, pianino 400 fl. v. a. piano scurt 480 fl. v. a. mignon 500 fl. v. a. (Piano de casă fin și plăcut).
POKORNY, (Invetăcel de a lui Bösendorfer) mignon 450 fl. v. a. piano scurt 440 fl. v. a.

Spre binevoitoare luare aminte!

Subscrișul îmi iau voea, de a aduce cu toată onoarea la cunoscința p. t. publicului, că, spre comoditatea stimabililor mei mușterii, 'mi-am procurat

eu unicul în piața de aici

UN CONFORMATEUR

construit după cel mai nou sistem. **Acela servește a da pălăriilor tari, atât cylindrelor, cât și pălăriilor de ori-ce soi întocmai forma capului, fără de a strica forma pălăriei.** La nici o pălărie, potrivită prin noul meu conformateur, nu mai există apăsarea molestătoare de până acum a pălăriei.

Pentru sezonul de vară și toamnă

recomand onoratului public cel mai bine asortat deposit de cylindre, chapeau-chape-uri, pălării de mătășă și de pâră în cele mai gustoase și mai nouă colorii și fașonuri pentru domni și băieți, precum și pălării de copii, cu cele mai moderate prețuri.

Specialitate de fabricat propriu

de pălării fine de mătășă (cu pâr lung), precum și de pălării de pâră pentru preoți, cele din urmă foarte recomandabile pentru trăinicia și deosebita lor ușurătate, ofer cu cele mai ieftine prețuri.

Pentru o frecuență pe cât se poate de numeroasă invită cu toată onoarea

Fritz Connerth,

pălărier.

Sibiu, piața mare Nr. 9.

(Lungă palatul Bruckenthal.)

Comande din afară, conform trimiterii măsurii în centimetri, se efectuează prompt cu rambursă postală.

[588] 12—52

Institutul tipografic în Sibiu.

Strada Cisnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Piperuș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcărutul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Fieca a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstēm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarňk. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Gheteuri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Vântură-Țeară.** Din vechele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgârcoitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nusciul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.